

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 364

гр. Перник , 07.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на седми май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ К. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ А. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
МАРИНЕЛА К. МАРИНОВА-
СТОЕВА

като разгледа докладваното от МАРИНЕЛА К. МАРИНОВА-СТОЕВА
Въззивно гражданско дело № 20211700500251 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 267 и сл. от ГПК.

С решение № 260414/05.11.2020 г., постановено по гр.д. № 3070/2020 г. на Районен съд – Перник, е уважен предявеният от К. С. М. срещу „СТОМАНА ИНДЪСТРИ”АД иск по чл. 200 КТ за сумата 10 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени страдания, дискомфорт, неудобства в резултат на загуба на слуха на дясно и ляво ухо и признати 15 % трайно намалена работоспособност в резултат на призната професионална болест „Двустранен неврит на слуховите нерви“ с влязло в сила ЕР на ТЕЛК при УМБАЛ Ив.Рилски гр.София ЕАД - № 0241 от заседание 052 от 08.04.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на ЕР на ТЕЛК 08.04.2020г. до окончателното изплащане на сумата, като за разликата над тази сума до претендирания размер от 20 000лв. и за началния момент на лихвата – от 29.08.2019г. претенцията е отхвърлена. С решението ответното дружество е осъдено да заплати на К. С. М. сумата 100 лв. - разноски за адвокатско възнаграждение, а по сметка на Пернишкия районен съд направени по делото разноски, както следва: сумата 400лв. - държавна такса и сумата 200лв. за експертиза. Ищецът е осъден да заплати на ответното дружество съобразно отхвърлената част от иска разноски в размер на 1540 лв.

С определение № 260370/28.01.2021г. РС-Перник е оставил без уважение молбата по чл. 248, ал.1 ГПК на ищеца за изменение на постановеното решение в частта за разноските.

Постъпила е въззивна жалба от „СТОМАНА ИНДЪСТРИ”АД срещу решението в частта, с която частично е уважена исковата претенция. Излагат се доводи за неправилност

на решението в тази му част. На първо място се обосновава неправилно приложение на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Присъденото обезщетение според жалбоподателя е в завишен размер и несъответства на претърпените болки и страдания от ищеца. Не били обсъдени факти, които да разкриват трайни душевни, емоционални и физически страдания при ищеца за продължителен период от време. Поддържа се, че отговорността на ответника не следва да се ангажира за цялостното здравословно състояние на ищеца, което се повлиява и от много други фактори, като нормални възрастови промени в здравето, общи заболявания, конкретен начин на живот и др., които не били разграничени при определяне на дължимото се обезщетение. На следващо място се обосновава, че решенията на ТЕЛК/НЕЛК не били породили правно действие, тъй като не било установено в процеса същите да са влезли в сила – да са съобщени на всички заинтересовани лица по смисъла на чл. 12 от Наредба за реда за съобщаване, регистриране, потвърждаване, обжалване и отчитане на професионалните болести и чл. 112 от Закона за здравето. Поддържа се, че липсата на влязъл в сила индивидуален административен акт относно наличието на професионално заболяване е пречка за уважаване на иска по чл. 200 КТ, тъй като не е налице елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на работодателя. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и отхвърляне на исковата претенция, както и присъждане на сторените по делото разноски от жалбоподателя.

Въззиваемата страна К. С. М. в срока за отговор по чл. 263, ал.1 ГПК изразява становище за неоснователност на жалбата по изложени подробно съображения. Отправя искане до съда, ако се приемат за основателни аргументите, изложени в жалбата за неустановяване на датата на влизане в сила на експертното решение, да му се дадат указания да представи доказателства за влизането му в сила. Претендира разноски.

Решението в частта, с която искът е отхвърлен за разликата над сумата от 10 000 лв. до претендирания размер от 20 000 лв. не е обжалвано и не е предмет на въззивен контрол.

С въззивната жалба и отговора не се правят доказателствени искания.

Постановеното по реда на чл. 248, ал.1 ГПК определение от 28.01.2021г. е обжалвано от К. С. М. в определения от съда срок. Иска се неговата отмяна и изменение на решението в частта, с която ищецът е осъден на разноски, тъй като не били представени доказателства за заплащане на претендираното от ответното дружество адвокатско възнаграждение. Претендира разноски.

Насрещната страна по частната жалба „СТОМАНА ИНДЪСТРИ”АД не е изразила становище в срока по чл. 276, ал.1 ГПК.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установи, че подадената въззивна жалба е допустима, като подадена против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването и в срока по чл. 259 ГПК и е съобразена с изискванията за

редовност по чл. 260 и 261 ГПК, поради което образуваното въз основа на нея дело следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като на страните бъде дадена възможност да изразят становище по доклада и им бъде указана възможността за доброволно уреждане на спора.

Според тълкуването, дадено в т. 2 на ТР 9.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, когато във въззивната жалба или отговора страната се позове на допуснати от първата инстанция нарушения във връзка с доклада, когато въззивният съд приеме, че такива са налице дължи единствено даване на указания до страните относно възможността да предприемат тези процесуални действия по посочване на относими за делото доказателства, които са пропуснали да извършат в първата инстанция поради отсъствие, непълнота или неточност на доклада и дадените указания, което по смисъла на чл. 266, ал. 3 ГПК е извинителна причина за допускането на тези доказателства за първи път във въззивното производство. В изготвения от районния съд доклад по реда на чл. 146 ГПК не е указано на ищеца, че в негова тежест е да установи наличието като предпоставка за претенцията си по чл. 200 КТ – наличие на професионалното си заболяване, единствено компетентни за установяването на каквото са органите на медицинската експертиза по предвидения за това ред – с влязло в сила експертно решение на ТЕЛК, НЕЛК или с влязло в сила решение на административен съд, постановено в процедура по обжалване на решение на НЕЛК.

Процедурата по определянето на професионалния характер на заболяване е регламентирана в КСО, в приетата на основание чл. 63 КСО Наредба за реда за съобщаване, регистриране, потвърждаване, обжалване и отчитане на професионалните болести, в Закона за здравето /33/, в приетия на основание чл. 109 от него Правилник за устройството и организацията на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи и в Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, приета на основание чл. 101, ал. 7 ЗЗ.

Заинтересованите лица и органи /освидетелстваните, осигурителите, НОИ, АСП, АХУ и органите на медицинската експертиза на работоспособността/ могат да обжалват решението на ТЕЛК в 14 дневен срок от получаването му пред НЕЛК, а решенията на НЕЛК – пред административния съд по реда на АПК – чл. 112 ЗЗ, чл. 12 от Наредбата по чл. 63 КСО, чл. 63 от Правилника. В чл. 112, ал. 1, т. 3 ЗЗ и в чл. 63, ал. 5 от Правилника изрично е предвидено, че решенията на ТЕЛК се обжалват в 14 дневен срок от получаването им пред НЕЛК, т. е. срокът за обжалване започва да тече от датата на получаването на експертното решение. В чл. 112, ал. 1, т. 3 ЗЗ и в чл. 63, ал. 5 от Правилника изрично е предвидено, че решенията на ТЕЛК се обжалват в 14 дневен срок от получаването им пред НЕЛК, т. е. срокът за обжалване започва да тече от датата на получаването на експертното решение. Че решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната, е предвидено в чл. 113, ал. 3 ЗЗ и чл. 13, ал. 3 от Наредбата по чл. 63 КСО. По

аргумент от тези разпоредби се налага извод, че решения на ТЕЛК, които не са били изпратени на всички заинтересованите лица и органи съобразно конкретния случай, не са влезли в сила и следователно нямат предвидената в закона задължителна сила. На ищеца по предявения иск следва да се предостави възможност да ангажира доказателства за влизане в сила на решението на ТЕЛК, което представя, а именно, че същото е връчено на всички заинтересовани страни.

Произнасянето по частната жалба е обусловено от изхода на спора по въззивната жалба и съдът ще се произнесе по нея с решението.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към постигане на спогодба.

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на определението. ДАВА възможност на страните да изразят становище по доклада.

НАСРОЧВА делото за 08.06.2021г. от 10.00ч., за която дата и час да се призоват страните.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____